

Sygn. akt *XVII AmT 57/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący	Sędzia SO Andrzej Turliński
Protokolant –	Sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 20 grudnia 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) *Sp. z o.o. w T. P.*

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) *Sp. z o.o. w T. P.* od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 30 listopada 2017 r. Nr (...)

I. odrzuca wnioszek o wstrzymanie wykonania decyzji,

II. zmienia częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, że obniża karę pieniężną wymierzoną w punkcie pierwszym decyzji do kwoty 3600 zł oraz karę pieniężną wymierzoną w punkcie drugim decyzji do kwoty 3600 zł,

III. oddala odwołanie w pozostałej części,

IV. znosi między stronami koszty procesu.

Sędzia SO Andrzej Turliński

Sygn. akt *XVII AmT 57/18*

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 listopada 2017 r. Nr (...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE, pozwany) na podstawie art. 210 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 7 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1907 zwanej dalej PT) oraz na podstawie art. 104 § 1 k.p.a. w związku z art. 206 ust. 1 PT, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) *Sp. z o.o.* z siedzibą ul. (...), (...)-(...) T. (powód), w związku z niewywiązaniem się w terminie z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 7 PT, za rok sprawozdawczy 2014 i 2015 nałożył na powoda karę pieniężną w wysokości 7.200,00 PLN płatną do budżetu Państwa, za niewypełnienie w terminie

obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych w PT, tj. obowiązku przedłożenia w terminie Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 7 ust. 2 PT, za rok 2014 – pkt 1 decyzji.

W pkt 2 decyzji Prezes UKE nałożył na powoda karę pieniężną w wysokości 7.200,00 PLN, płatną do budżetu Państwa, za niewypełnienie w terminie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych w PT, tj. obowiązku przedłożenia w terminie Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 PT, za rok 2015.

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- bezzasadne nałożenie kary pieniężnej na (...) Sp. z o.o. z pkt 1 zaskarżonej decyzji i naruszenie przepisu art. 209 ust. 1 pkt 1 PT w zw. z art. 7 ust. 2 PT,

- nałożenie zawyżonej kary pieniężnej na (...) Sp. z o.o. z pkt 2 zaskarżonej decyzji i naruszenie przepisu art. 8 k.p.a.

Powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez;

- uchylenie kary z pkt 1 zaskarżonej decyzji oraz

- ustalenie kary z pkt 2 zaskarżonej decyzji w wymiarze 2.500 zł.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Wniósł również o przeprowadzenie dowodu z dokumentów stanowiących karty akt administracyjnych – na okoliczność przebiegu postępowania administracyjnego, ustalonego przez Prezesa UKE stanu faktycznego sprawy oraz treści decyzji.

Na rozprawie w dniu 20 grudnia 2019 r. Sąd postanowił dopuścić dowody z dokumentów złożonych przy odwołaniu na okoliczności podane w odwołaniu oraz dopuścić z urzędu dowód z informacji odpowiadającej odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców (KRS dotyczący powoda, pełny odpis) na okoliczność osób uprawnionych do reprezentacji przy złożeniu w dniu 31 marca 2015 r. formularza 00.

Pełnomocnik powoda podtrzymał odwołanie.

Dodatkowo wskazał na fakt, że przepis art. 209 ust. 1 pkt 1, na podstawie którego wymierzono karę, został uchylony.

Pełnomocnik pozwanego wniósł jak w odpowiedzi na odwołanie. Wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na wypowiedź pełnomocnika powoda zauważył, że w dniu wydania zaskarżonej decyzji miał miejsce taki stan prawny, który uprawniał do nałożenia kary. To, że obecnie obowiązek przekazywania informacji w sprawozdaniu finansowym został uchylony wiąże się z możliwością pozyskiwania takich informacji u innych źródeł niż przedsiębiorca. Dane były w 2015 r. dostępne z innych źródeł, jednak obowiązek przekazania ich Prezesowi spoczywał na przedsiębiorcach.

Na pytanie Przewodniczącego pełnomocnik powoda oświadczył, że skarży. decyzję w punkcie 1 co do zasady nałożenia kary.

Co do punktu 2 decyzji pełnomocnik powoda skarży tylko wysokość kary jako karę niesprawiedliwą. W analogicznej sytuacji prawnej i faktycznej inna spółka telekomunikacyjna, w które zarządzie są te same osoby, co w niniejszej sprawie u powoda, obie kary wyniosły po 2500 zł. W związku z tym podniósł naruszenie art. 8 k.p.a. w tym kontekście. Decyzja w tamtej sprawie została dołączona do odwołania.

Pełnomocnik powoda zgłosił gotowość do zawarcia ugody w sprawie.

Na pytanie Przewodniczącego pełnomocnik pozwanego oświadczył, że nie widzi możliwości zawarcia ugody i domaga się rozstrzygnięcia sprawy.

Pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego na swoją rzecz od pozwanego.

Pełnomocnik pozwanego nie złożył żadnych wniosków ani oświadczeń.

Sąd Okręgowy w Warszawie ustalił następujący stan faktyczny.

Zawiadomieniem z dnia 31 sierpnia 2017 r. (k. 1 akt adm.), doręczonym 6 września 2017 r. (k. 4 akt adm.), Prezes UKE poinformował powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na powoda kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się w terminie z obowiązku, o którym mowa w art. 7 Pt, za rok sprawozdawczy 2014 oraz 2015. Jednocześnie Prezes UKE poinformował powoda o prawie do ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji, co do zebranych dowodów i materiałów, w terminie 30 dni od daty otrzymania tego pisma oraz zgodnie z art. 73 k.p.a. w związku z art. 10 k.p.a. o możliwości przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów w każdym stadium postępowania.

Pismem z dnia 27 września 2017 r. (k. 12 – 14 akt adm.) powód przedłożył stanowisko w sprawie, w którym wyjaśnił, że sprawozdanie finansowe za rok 2015 zostało przekazane Prezesowi UKE 13 września 2017 r. oraz poinformował, że ponieważ w roku 2014 przychód nie przekroczył kwoty 4 mln zł, tym samym nie był obowiązkowo złożenia sprawozdania finansowego za rok 2014.

Powód wniósł także o odstąpienie od ukarania, wobec faktu zaprzestania naruszanie prawa związanego z nieprzekazaniem Prezesowi UKE sprawozdania finansowego za rok 2015 w ustawowym terminie. Jego zdaniem, za odstąpieniem przemawiają: czas trwania, zakres lub skutki naruszenia. Podkreślił, że uzupełnił brak ww. sprawozdań finansowych niezwłocznie po zweryfikowaniu sytuacji prawnej i faktycznej. Ponadto zauważył, że sprawozdania te zostały złożone w przewidzianych terminach do sądu rejestrowego oraz do właściwego urzędu skarbowego. Zapewnił również fakt ich nieskładania sprawozdania wynikał wyłącznie z braku wiedzy na temat objęcia go takim obowiązkiem.

W przypadku gdyby Prezes UKE nie przychylił się do wniosku o odstąpienie od nałożenia kary, powód wnioskował o wymierzenie kary w możliwie najniższym wymiarze. Zgodnie z art. 210 ust. 2 PT ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. Zakres naruszenia polega na częściowym uchybieniu obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 PT, polegającym na przedłożeniu Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego w terminie do dnia 30 czerwca. Nie było to jednak zamierzonym działaniem. Świadczy o tym fakt, że powód wywiązał się częściowo z obowiązku prawnego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 PT przedkładając Prezesowi UKE dane dotyczące rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca. W nawiązaniu do wyżej przytoczonego art. 210 ust. 2 PT, powód wniósł o przyjęcie zakresu naruszenia jako powodującego znikomą szkodliwość społeczną i niewyrządzającego krzywdy konsumentom ani innym podmiotom gospodarczym. Powód prosił o wzięcie pod uwagę nienagannej dotychczasowej działalności oraz jego wkładu w rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej poprzez budowę sieci kanalizacji telekomunikacyjnej oraz światłowodowej na terenie kraju.

Wskazał, że jego możliwości finansowe również wskazują na zasadność odstąpienia od nałożenia kary, bądź nałożenia jej w najniższym wymiarze, z uwagi na problem związany ze sphywem należności od głównego klienta.

Postanowieniem z dnia 18 października 2017 r. Nr (...) (k. 17 akt adm.) Prezes UKE włączył do akt sprawy:

1. formularz sprawozdawczy FOO za 2014 r., przesłany do UKE dnia 15 października 2015 r.,

2. sprawozdanie finansowe powoda za 2015 r., przesłane do UKE jako załącznik do pisma powoda z dnia 11 września 2017 r.
3. formularz sprawozdawczy F00 za 2016 r., przesłany do UKE z pismem z dnia 30 marca 2017 r.,
4. sprawozdanie finansowe powoda za 2016 r., przesłane do UKE jako załącznik do pisma powoda z dnia 28 czerwca 2017 r.

Prezes UKE pismem z dnia 3 listopada 2017 r. (k. 55 akt adm.), doręczonym powodowi w dniu 10 listopada 2017 r. (k. 56 akt adm.), poinformował powoda o możliwości zapoznania się z zebraniem materiałem dowodowym w sprawie, a także o możliwości ostatecznego wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji, co do zebranych dowodów i materiałów, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pisma, zgodnie z art. 10 k.p.a. Powód z tego prawa, w terminie określonym w piśmie z dnia 3 listopada 2017 r., nie skorzystał.

Sąd Okręgowy w Warszawie zważył, co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione częściowo – w zakresie w jakim zmierza do obniżenia wymierzonych w zaskarżonej decyzji kar pieniężnych.

Zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 7 Prawa telekomunikacyjnego (PT) z dnia 16 lipca 2004 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 1907) oraz na podstawie art. 210 ust. 1 i 2 tej ustawy.

Zgodnie z unormowaniem art. 209 ust. 1 pkt 1 PT Kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje niepełne lub nieprawdziwe podlega karze pieniężnej.

Z kolei według art. 7 ust. 1 PT przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym przekroczyły kwotę 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego w terminie do dnia 30 czerwca, a także danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca.

Natomiast według art. 7 ust. 2 PT przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym były równe lub mniejsze od kwoty 4 milionów złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, wyłącznie danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

W pierwszej kolejności należało ustosunkować się do zarzutu powoda zgłoszonego na rozprawie (k. 106), według którego po złożeniu odwołania uchylony został przepis art. 209 ust. 1 pkt 1 PT stanowiący w decyzji podstawę prawną do wymierzenia w przedmiotowej sprawie obu kar pieniężnych.

Istotnie przepisem art. 1 pkt 31a ustawy z dnia 10 maja 2018 r o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2018 r. poz. 1118) w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2017 r. poz. 1901 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 106, 138 i 650) wprowadzono zmianę, zgodnie z którą w art. 209 w ust. 1 uchylono pkt 1. Jednakże przepis przejściowy art. 12 ustawy zmieniającej nakazuje stosować przepisy dotychczasowe do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej między innymi w art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej.

W związku z tym Sąd obowiązany jest rozstrzygnąć sprawę przy uwzględnieniu treści przepisu art. 209 ust. 1 pkt 1 PT.

Bezsporne jest w sprawie, że na powodzie spoczywał obowiązek sprawozdawczy, o którym mowa w art. 7 ust. 2 PT za rok 2014 oraz w art. 7 ust. 1 za rok 2015.

Wbrew przedstawionemu w odwołaniu zarzutowi nr 1 zebrane w postępowaniu administracyjnym dowody jednoznacznie wskazują na niewywiązanie się przez powoda z obowiązku określonego w art. 7 ust. 2 PT. Nie złożył on bowiem skutecznie, w ustawowym terminie do 31 marca 2015 r., danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych za 2014 r. Co prawda formularz F00 za rok sprawozdawczy 2014 wpłynął w dniu 31 marca 2015 r. do Delegatury UKE w P., ale był podpisany jedynie przez Prezesa Zarządu Spółki T. M.. Tymczasem z przeprowadzonego z urzędu dowodu z Informacji odpowiadającej odpisowi pełnemu z rejestru przedsiębiorców dotyczącej powoda (k. 93 – 105 akt sąd.) wynika, że od pierwszego wpisu w KRS tj. od dnia 1 marca 2013 r. niezmiennie do chwili obecnej w skład Zarządu jak organu uprawnionego do reprezentacji powoda wchodzi: T. M. jako Prezes Zarządu i M. C. jako Członek Zarządu i jednocześnie w przypadku zarządu wieloosobowego do składania oświadczeń w imieniu Spółki wymagane jest współdziałanie dwóch członków Zarządu albo jednego członka Zarządu wspólnie z Prokurentem. Z cytowanego dokumentu wynika również, że prokurenci nigdy nie zostali ustanowieni.

Przedstawione fakty miały w sprawie istotne znaczenie dla rozważanie skuteczności podjętej przez powoda czynności przedłożenia pozwanemu do dnia 31 marca 2015 r. danych określonych w art. 7 ust. 2 PT w kontekście wymogu treści formularza F00 określonego w rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 10 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów formularzy służących do przekazywania danych dotyczących działalności telekomunikacyjnej (Dz.U. z 2014 r. poz. 1890). Formularze F00 i F 06 wymagają ich podpisania imieniem, nazwiskiem i podpisem osoby uprawnionej/osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy. Poza sporem pozostaje fakt, że w związku z tym Prezes UKE był uprawniony do przyjęcia, iż złożenie w dniu 31 marca 2015 r. formularza sprawozdawczego F00 stanowiło wypełnienie obowiązku sprawozdawczego, o którym mowa w art. 7 ust. 2 PT, za rok 2014. Jednakże wniesienie przez powoda do UKE w dniu 15 października 2015 r. formularza F00 za 2014 r. prawidłowo podpisanego przez Prezesa i Wiceprezesa Zarządu Spółki nie mogło być uznane za wypełnienie ustawowego obowiązku, tylko za zaprzestanie naruszania prawa, a to z tego powodu, że terminy ustanowione w art. 7 ust. 1 i ust. 2 PT po ich bezskutecznym upływie wygasają (nie podlegają przywróceniu) jako terminy prawa materialnego, a nie proceduralnego.

W związku z tym powód popełnił delikt określony w punkcie pierwszym zaskarżonej decyzji.

Ze stanu faktycznego sprawy wynika również, że powód nie przedłożył w wymaganym terminie tj. do 30 czerwca 2016 r. rocznego sprawozdania finansowego za rok 2015, tj. dokumentu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 PT. Sprawozdanie to złożył dopiero przy piśmie z dnia 13 września 2017 r. zaprzestając naruszania prawa. W ten sposób popełnił delikt określony w punkcie drugim decyzji.

W ocenie Sądu w obu analizowanych przypadkach istniały podstawy do nałożenia na powoda sankcji finansowych mimo zaprzestania naruszania prawa, albowiem w świetle unormowania art. 209 ust. 1a PT kara, o której mowa w ust. 1 tego przepisu może zostać nałożona także w przypadku, gdy podmiot zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes UKE uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

Zdaniem Sądu ustalając zakres naruszenia prawa Prezes URE powinien wziąć pod uwagę głównie elementy szkodliwości o charakterze przedmiotowym, które dotyczą m.in. rodzaju naruszonych obowiązków oraz rodzaju naruszonych dóbr (por. S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, Warszawa 2013, Wyd. 3, str. 1264). Przekazywanie Prezesowi UKE danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych ma zapewnić ciągłość określonych zasadniczych informacji o rynku i przedsiębiorcach telekomunikacyjnych, zbieranych przez Prezesa UKE, w celu umożliwienia realizacji obowiązków Prezesa UKE, w szczególności: przeprowadzania analizy i oceny funkcjonowania rynków usług telekomunikacyjnych (art. 192 ust. 1 pkt 4 PT), ogłaszania raportu o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok ubiegły (art. 192 ust. 3 PT) oraz umożliwienia Prezesowi UKE wydawania decyzji administracyjnych w zakresie jego ustawowych kompetencji. Brak przekazania przez powoda danych, o których mowa w art 7 PT, we właściwych

terminach, w kontekście przesłanki zakresu naruszenia, prowadził do utrudnienia realizacji wyżej wskazanych obowiązków Prezesa UKE, a w szczególności mógł prowadzić do zniekształcenia wyników analizy rynku mających zasadnicze znaczenie dla podejmowania przez Prezesa UKE decyzji regulacyjnych, w drodze których m.in. nakładane są obowiązki regulacyjne na przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zasadnicze znaczenie danych, których powód zaniechał przekazać, dla prawidłowego wykonywania przez Prezesa UKE szerokiego zakresu powierzonych mu ww. zadań oraz możliwe, wysoce niepożądane skutki naruszenia (zniekształcenie wyników analizy rynku), przesądziły o uznaniu, że zakres naruszenia i jego skutki przemawiają za ukaraniem powoda. Również czas trwania naruszeń art. 7 PT, szczególnie jeśli chodzi o opóźnienie w złożeniu sprawozdania finansowego, należało uznać za tak długi, iż przemawia za nałożeniem kar pieniężnych.

Natomiast słuszne okazały się zastrzeżenia powoda odnośnie do zbyt wysokich wartości obu kar w kontekście kar wymierzonych w bardzo podobnej sprawie zakończonej decyzją pozwanego z dnia 30 sierpnia 2017 r., której adresatem była Spółka z o.o. (...) w Z. (k. 18 – 24 akt adm.). Jak podano na rozprawie w jej Zarządzie zasiadają dwaj członkowie Zarządu powoda. Z porównania w analizowanym zakresie treści obu decyzji wynika, że w sprawie rozpoznawanej obecnie nie przedłożono w terminie danych z art. 7 ust. 2 PT za rok sprawozdawczy 2014 r. oraz sprawozdania finansowego za rok 2015 r., a w sprawie zakończonej decyzją z 30 sierpnia 2017 r. (porównywanej) nie przedłożono w terminie sprawozdań finansowych za 2014 i 2015 r.

W sprawie obecnie rozpoznawanej dane za 2014 r. złożono po 165 dniach, a sprawozdanie finansowe w dniu 13 września 2017 r. Natomiast w sprawie porównywanej oba sprawozdania finansowe przedłożono w lipcu 2017 r.

W sprawie obecnie rozpoznawanej Prezes UKE ustalił przychody przedsiębiorcy za 2016 r. na (...) zł z czego przychody z działalności telekomunikacyjnej wyniosły (...) tej kwoty. W sprawie porównywanej przychody ogółem przedsiębiorcy za 2016 r. osiągnęły wartość (...) zł z czego przychody z działalności koncesjonowanej (...) tej kwoty. Z przeprowadzonego porównania wynika, że w sprawie obecnie rozpoznawanej znacznie krótszy niż w sprawie porównywanej okazał się okres opóźnienia w przekazaniu pozwanemu dokumentów za 2014 r.

Z kolei w sprawie obecnie rozpoznawanej przychód całkowity za 2016 r. stanowiący podstawę wymiaru kar był niższy od takiego przychodu w sprawie porównywanej o 9%, jednak przychód powoda z działalności telekomunikacyjnej wyniósł (...) przychodu całkowitego, a przychód z tej działalności przedsiębiorcy porównywanego był wyraźnie niższy wynosząc (...) jego przychodu całkowitego.

Istotne jest również, że obaj porównani przedsiębiorcy nie byli wcześniej karani przez Prezesa UKE.

Krótszy okres naruszenia prawa oraz niższy całkowity przychód za 2016 r. wskazywałyby na potrzebę wymierzenia powodowi nieznacznie niższych od nałożonych na przedsiębiorcę porównanego dwóch kar po 2500 zł. Jednakże wyraźnie wyższy udział w przychodzie powoda przychodu z działalności telekomunikacyjnej zadecydował o nałożeniu na niego przez Sąd za każdy z dwóch udowodnionych deliktów administracyjnych kary po 3500 zł. Właśnie takie sankcje finansowe są „symetryczne” po porównaniu stanów faktycznych obu spraw oraz spełniają wobec powoda przypisane im funkcje – represyjną, prewencyjną i edukacyjną.

W tym stanie rzeczy Sąd działając na podstawie przepisów art. 479⁶⁴ § 1 i § 2 k.p.c. orzekł jak w punktach II i III wyroku,

O kosztach procesu rozstrzygnięto w punkcie IV wyroku w oparciu o przepis art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. znosząc je wzajemnie z uwagi na częściowe tylko uwzględnienie żądań stron.

W punkcie I wyroku odrzucono wniosek powoda o wstrzymanie wykonania decyzji, jako że został on złożony w stosunku do nieistniejącego tytułu wykonawczego, ponieważ zaskarżona decyzja nie była zaopatrzona w rygor natychmiastowej wykonalności, ani też rygor ów nie obowiązywał z mocy art. 206 ust. 2aa PT.

Sędzia SO Andrzej Turliński